Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (sedmo vijeće)

19. ožujka 2015.*

„Damping – Uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa – Proširenje konačne antidampinške pristojbe uvedene na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine na taj uvoz – Izbjegavanje mjera – Nesuradnja – Članci 13. i 18. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 – Obveza obrazlaganja – Pogreška u ocjeni“

U predmetu T-412/13,

Chin Haur Indonesia, PT, sa sjedištem u Tangerangu (Indonezija), koji zastupaju T. Müller-Ibold i F.-C. Laprévote, *avocats*,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupa S. Boelaert, u svojstvu agenta, uz asistenciju R. Bierwagena, *avocat*,

tuženik,

koje podupiru

Europska komisija, koju zastupaju J.-F.Brakeland i M. França, u svojstvu agenata,

i

Maxcom Ltd, sa sjedištem u Plovdivu (Bugarska), koji zastupaju L. Ruessmann, *avocat*, i J. Beck, *solicitor*,

intervenijenti,

povodom zahtjeva za djelomično poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 501/2013 od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju (SL L 153, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274.)

OPĆI SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: M. van der Woude (izvjestitelj), predsjednik, I. Wiszniewska-Białecka i I. Ulloa Rubio, suci,

* Jezik postupka: engleski

tajnik: S. Spyropoulos, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 3. rujna 2014.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

1 Tužitelj Chin Haur Indonesia, PT poduzetnik je tajvanskog podrijetla koji u Europsku uniju uvozi bicikle podrijetlom iz Indonezije. Tužitelj osporava proširenje konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 990/2011 od 3. listopada 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (SL L 261, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 119., str 270.) na određene indonezijske poduzetnike.

Početni glavni antidampinški i antisubvencijski postupci

2 Uredbom (EEZ) br. 2474/93 od 8. rujna 1993. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine u Zajednicu i konačnoj naplati privremene antidampinške pristojbe (SL L 228, str. 1.) Vijeće Europskih zajednica uvelo je konačnu antidampinšku pristojbu od 30,6% na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine.

3 Nakon revizije zbog isteka mjere temeljem Uredbe (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996. L 56, str. 1.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51., ispravak u SL 2010, L 7, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.), u daljnjem tekstu: temeljna uredba)), i posebno na temelju članka 11. stavka 2. Uredbe br. 384/96 (koji je postao članak 11. stavak 2. temeljne uredbe), Vijeće je Uredbom (EZ) br. 1524/2000 od 10. srpnja 2000. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 175, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 13.) odlučilo zadržati antidampinšku pristojbu od 30,6%.

4 Nakon privremene revizije u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe br. 384/96 (koji je postao članak 11. stavak 3. temeljne uredbe), Vijeće je Uredbom br. 1095/2005 od 12. srpnja 2005. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Vijetnama i izmjenom Uredbe (EZ) br. 1524/2000 (SL L 183, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 55., str. 76.) povećalo važeću antidampinšku pristojbu na snazi na 48,5%.

5 U listopadu 2011., nakon revizije zbog isteka mjere u skladu s člankom 11. stavkom 2. temeljne uredbe, Vijeće je Provedbenom uredbom br. 990/2011 odlučilo zadržati antidampinšku pristojbu od 48,5%.

6 U travnju 2012. Europska komisija najavila je pokretanje postupka protiv subvencioniranog uvoza u vezi s uvozom bicikala podrijetlom iz Kine u Uniju u skladu s člankom 10. Uredbe Vijeća (EZ) br. 597/2009 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, str. 93.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 17., str. 273.).

7 S jedne strane, dana 22. svibnja 2013. Komisija je donijela Odluku 2013/227/EU o prekidu postupka protiv subvencioniranog uvoza u vezi s uvozom bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 136, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 117., str. 261.) bez uvođenja drugih antisubvencijskih mjera. S druge strane, Vijeće je 29. svibnja 2013. usvojilo Uredbu (EU) br. 502/2013 kojom se izmjenjuje Provedbena uredba br. 990/2011 (SL L 153, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274.), nakon privremene revizije na temelju članka 11. stavka 3. temeljne uredbe.

Postupak koji se odnosi na izbjegavanje mjera

8 Dana 14. kolovoza 2012. Komisija je zaprimila pritužbu koju je podnijelo Europsko udruženje proizvođača bicikala (EBMA) u ime triju proizvođača bicikala iz Unije kojom se od nje traži, s jedne strane, da istraži moguće izbjegavanje antidampinških mjera uvedenih na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine i, s druge strane, da uvjetuje evidentiranjem uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju.

9 Dana 25. rujna 2012. Komisija je donijela Uredbu (EU) br. 875/2012 o pokretanju ispitnog postupka zbog mogućeg izbjegavanja antidampinških mjera uvedenih Provedbenom uredbom br. 990/2011 za uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju, i uvjetovanju tog uvoza evidentiranjem (SL L 258, str. 21.).

10 Cilj tog ispitnog postupka bio je ispitati osobito navodnu promjenu strukture trgovine nakon povećanja antidampinške pristojbe 2005. godine. Ispitni postupak obuhvatio je razdoblje od 1. siječnja 2004. do 31. kolovoza 2012. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka). Detaljniji podaci prikupljeni su za razdoblje od 1. rujna 2011. do 31. kolovoza 2012. (u daljnjem tekstu: razdoblje izvješćivanja), kako bi se ispitalo moguće narušavanje popravnog učinka mjera na snazi i postojanje dampinga.

11 Tužitelj je obaviješten o pokretanju ispitnog postupka za sprečavanje izbjegavanja mjera te je 26. rujna 2012. zaprimio obrazac za izuzeće. Pozvan je da elektroničkim putem odgovori na navedeni obrazac najkasnije do 2. studenoga 2012.

12 Dana 5. studenoga 2012. Komisija je zaprimila primjerak obrasca za izuzeće koji je tužitelj poslao u tiskanom obliku. U tom obrascu tužitelj je osobito tvrdio da nije provodio postupak sklapanja u trećoj zemlji, u smislu članka 13. stavka 2. temeljne uredbe.

13 Dana 27. studenoga 2012. Komisija je tužitelju uputila dopis kojim se od njega zahtijevalo stavljanje na raspolaganje određenih dokumenata tijekom posjeta radi provjere, posebno radnih listova temeljem kojih je pripremljen odgovor na obrazac za izuzeće. Tužitelj je potvrdio primitak tog dopisa 28. studenoga 2012.

14 Dana 29. studenoga 2012. Komisija je tužitelju uputila novi dopis kojim je od njega zahtijevala da joj najkasnije do 3. prosinca 2012. dostavi nove podatke koji se odnose na trinaest elemenata koji nedostaju u njegovu odgovoru na obrazac za izuzeće. Tužitelj je 3. i 4. prosinca 2012. dostavio Komisiji određene dokumente.

15 Posjet radi provjere obavljen je 6. i 7. prosinca 2012. u tužiteljevim radnim prostorijama. Tom prigodom tužitelj je Komisiji predao revidirani obrazac za izuzeće.

16 Dana 28. siječnja 2013. Komisija je obavijestila tužitelja o namjeri da u odnosu na njega primijeni članak 18. temeljne uredbe. Tužitelj je svoje očitovanje dostavio 4. veljače 2013.

17 Dana 21. ožujka 2013. Komisija je tužitelju, kao i indonezijskim i kineskim vlastima, uputila dokument s općim podacima koji predstavljaju njezine zaključke o postupcima pretovara i sklapanja uz obavijest o namjeri predlaganja proširenja antidampinških mjera uvedenih na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine na uvoz bicikala podrijetlom iz Indonezije. U prilogu B dokumentu s općim podacima Komisija je odbila zahtjev za izuzećem tužitelja zbog nedostatka pouzdanosti dostavljenih podataka.

18 Tužitelj je dopisom od 9. travnja 2013. osporio zaključke dokumenta s općim podacima. U tom pogledu 28. svibnja 2013. podnio je novo očitovanje.

19 Dana 29. svibnja 2013. Vijeće je usvojilo Provedbenu uredbu (EU) br. 501/2013 o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju (SL L 153, str. 1., u daljnjem tekstu: pobijana uredba) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274.).

Pobijana uredba

20 U uvodnim izjavama 28. do 33. pobijane uredbe, s jedne strane, Vijeće ističe da su četiri indonezijska trgovačka društva, koja su predstavljala 91% ukupnog uvoza iz Indonezije u Uniju tijekom razdoblja izvješćivanja, dostavila zahtjev za izuzeće na temelju članka 13. stavka 4. temeljne uredbe. S druge strane, Vijeće ocjenjuje da su podaci koje je dostavilo jedno od tih društava bili neprovjerljivi i nepouzdani. Unatoč podnesenim očitovanjima, Vijeće je smatralo da se podaci koje je to društvo dostavilo ne mogu uzeti u razmatranje. Nalazi u vezi s tim trgovačkim društvom stoga su se temeljili na raspoloživim podacima, u skladu s člankom 18. temeljne uredbe. Za ostala tri trgovačka društva smatralo se da surađuju.

21 U uvodnim izjavama 45. do 58. temeljne uredbe Vijeće je, nakon što je ispitalo razvoj trgovinskih tokova između Kine, Indonezije i Unije kao i razvoj obujma proizvodnje, zaključilo da postoji promjena u strukturi trgovine između Indonezije i Unije, u smislu članka 13. stavka 1. temeljne uredbe, nakon povećanja antidampinških mjera u srpnju 2005.

22 U uvodnim izjavama 59. do 67. pobijane uredbe Vijeće je ispitalo narav prakse izbjegavanja mjera.

23 U uvodnim izjavama 60. do 64. pobijane uredbe Vijeće je analiziralo postojanje pretovara. Na početku je zaključilo da postojanje pretovara nije utvrđeno što se tiče triju društava koja su surađivala. Naprotiv, što se tiče društva za koje je, prema Vijeću, bila opravdana primjena članka 18. temeljne uredbe, „ispitni postupak pokazao je da to trgovačko društvo nije posjedovalo dovoljno opreme da bi opravdalo svoj obujam izvoza u Uniju tijekom [razdoblja izvješćivanja]“ i „u nedostatku bilo kakvog drugog opravdanja, može se zaključiti da je to trgovačko društvo bilo uključeno u prakse izbjegavanja mjera putem pretovara“ (uvodna izjava 62. pobijane uredbe). U pogledu postojanja promjene strukture trgovine, nalaza koji se odnose na društvo za koje je opravdana primjena članka 18. temeljne uredbe i činjenice da se nisu javili i surađivali svi indonezijski proizvođači izvoznici, Vijeće je zaključilo da postoji pretovar proizvoda kineskog podrijetla preko Indonezije.

24 U uvodnim izjavama 65. do 67. pobijane uredbe Vijeće je analiziralo postojanje postupaka sklapanja. Zaključilo je, s jedne strane, da postojanje postupaka sklapanja nije utvrđeno što se tiče triju društava koja su surađivala, i, s druge strane, da nije moglo utvrditi je li četvrto društvo, na koje je primijenjen članak 18. temeljne uredbe, bilo uključeno u postupke sklapanja. Stoga nije utvrđeno postojanje postupaka sklapanja u smislu članka 13. stavka 2. temeljne uredbe.

25 U uvodnoj izjavi 92. pobijane uredbe Vijeće je istaknulo da ispitni postupak nije otkrio drugi valjani razlog ili ekonomsku opravdanost pretovara i postupaka sklapanja osim izbjegavanja postojećih mjera za dotični proizvod.

26 U uvodnim izjavama 94. i 95. pobijane uredbe Vijeće je istaknulo, s jedne strane, da je usporedba razine uklanjanja štete kako je utvrđena u privremenoj reviziji 2005. i ponderirane prosječne izvozne cijene tijekom razdoblja izvješćivanja trenutačnog ispitnog postupka pokazala znatno sniženje cijena. S druge strane, podsjetilo je da se porast uvoza iz Indonezije u Uniju smatrao znatnim u smislu količina. Vijeće je stoga u uvodnoj izjavi 96. pobijane uredbe zaključilo da su postojeće mjere narušene u smislu količina i cijena.

27 U uvodnim izjavama 99. do 102. pobijane uredbe Vijeće je ispitalo, u skladu s člankom 13. stavkom 1. temeljne uredbe, postoje li dokazi o postojanju dampinga u odnosu na uobičajenu vrijednost utvrđenu tijekom privremene revizije provedene 2005. Kako bi se utvrdile izvozne cijene iz Indonezije na koje utječu prakse izbjegavanja mjera, u obzir je uzet samo izvoz proizvođača izvoznika koji nisu surađivali. Stoga su korišteni najbolji dostupni podaci te su izvozne cijene utvrđene na temelju prosječne izvozne cijene bicikala iz Indonezije u Uniju tijekom razdoblja izvješćivanja kako su zabilježene u Eurostatovoj bazi podataka Comext. Slijedom prilagodbi između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene, usporedba dviju varijabli, prema mišljenju Vijeća, pokazala je damping.

28 U tim uvjetima, Vijeće je utvrdilo postojanje izbjegavanja mjera u smislu članka 13. stavka 1. temeljne uredbe pretovarom preko Indonezije. Stoga je proširilo konačnu antidampinšku pristojbu od 48,5% propisanu člankom 1. stavkom 2. Provedbene uredbe br. 990/2011 na uvoz dotičnog proizvoda poslanog iz Indonezije, bez obzira na to ima li deklarirano podrijetlo iz te zemlje ili nema. Slijedom utvrđenja navedenih u točki 20. ove presude, Vijeće je odobrilo izuzeće od proširenih mjera za tri od četiri izvoznika koji su podnijeli zahtjev za izuzećem.

Postupak i zahtjevi stranaka

29 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 9. kolovoza 2013. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.

30 Zasebnim aktom priloženim tužbi tužitelj je od Općeg suda također zatražio da odluči o predmetu u ubrzanom postupku, predviđenom člankom 76.a Poslovnika Općeg suda.

31 Budući da se sastav vijećâ Općeg suda izmijenio, sudac izvjestitelj postao je član sedmog vijeća, kojemu je stoga ovaj predmet dodijeljen.

32 Zahtjev za odlučivanje o predmetu u ubrzanom postupku prihvaćen je odlukom sedmog vijeća Općeg suda 8. listopada 2013.

33 Zasebnim aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 17. listopada i 8. studenoga 2013. Komisija i EBMA zatražili su intervenciju u potporu zahtjevu Vijeća.

34 Rješenjem od 11. studenoga 2013. predsjednik sedmog vijeća Općeg suda prihvatio je zahtjev za intervenciju Komisije.

35 Rješenjem od 17. prosinca 2013. sedmo vijeće Općeg suda odbilo je zahtjev za intervenciju EBMA-e.

36 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 19. ožujka 2014. Maxcom Ltd zatražio je intervenciju u potporu zahtjevu Vijeća.

37 Dopisima od 27. ožujka i od 15. svibnja 2014., na temelju mjera upravljanja postupkom propisanih člankom 64. Poslovnika Općeg suda, Opći sud pisano je postavio pitanja tužitelju te je pozvao Vijeće da odgovori na određena pitanja i podnese određene dokumente. Stranke su postupile sukladno mjerama upravljanja postupkom u za to određenim rokovima.

38 Rješenjem od 16. srpnja 2014. sedmo vijeće Općeg suda prihvatilo je zahtjev za intervenciju Maxcoma.

39 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi članak 1. stavke 1. i 3. pobijane uredbe u dijelu u kojem se te odredbe odnose na tužitelja;

— naloži Vijeću snošenje troškova.

40 Vijeće uz potporu Komisije i Maxcoma od Općeg suda zahtijeva da:

— odbije tužbu;

— naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost

41 U okviru pisanih odgovora na mjere upravljanja postupkom, a potom i tijekom rasprave, Vijeće je dovelo u pitanje dopuštenost tužbe u cijelosti. Temeljem jednog novinskog članka kojem su imali pristup tijekom sudskog postupka, Vijeće tvrdi da tužitelj nije autentični indonezijski proizvođač bicikala te da je uopće njegovo postojanje sumnjivo. Vijeće na temelju novinskog članka zaključuje da je samo kinesko poduzeće F. funkcioniralo u svojstvu proizvođača u Indoneziji. U tim uvjetima, tužiteljev zahtjev za izuzeće podnesen je u ime pogrešnog poduzeća. Stoga tužbu treba u cijelosti odbaciti kao nedopuštenu.

42 Tužitelj osporava argument Vijeća kao neosnovan i utemeljen na činjenicama koje se ne nalaze u spisu predmeta.

43 U tom pogledu treba zaključiti kako je kratak novinski članak od samo jedne stranice koji se odnosi na tužitelja – na koji se poziva Vijeće – dvosmislen i u svakom slučaju ne može biti temelj za tvrdnje Vijeća.

44 Naime, iz predmetnog novinskog članka proizlazi da tužitelj, trgovačko društvo podrijetlom s Tajvana, od 1990. ima sjedište u Indoneziji. Tužitelj je proizvođač dijelova za bicikle koji prodaje svoje proizvode u jugoistočnoj Aziji, Indoneziji, Južnoj Americi i Italiji. Također je u jednom od svojih pogona sklapao bicikle za kinesko poduzeće F. Nakon uvođenja europskih antidampinških pristojbi na uvoz kineskih bicikala, tužitelj je iznajmio svoj pogon poduzeću F., s time da točna narav odnosa između tužitelja i poduzeća F. nije jasno izražena.

45 Prema tome, neovisno o tome može li podnošenje kratkog novinskog članka, u izostanku bilo kakvih drugih dokaza, dovesti u pitanje dopuštenost tužbe, treba zaključiti da navedeni novinski članak ni na koji način ne podupire tvrdnje Vijeća iznesene u točki 41. ove presude.

46 S obzirom na to da Vijeće nije u tom pogledu podnijelo druge dokaze, treba zaključiti da je tužba dopuštena.

Meritum

47 Tužitelj ističe tri tužbena razloga u potporu osnovanosti tužbe. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 13. stavka 1. i članka 18. stavka 1. temeljne uredbe, upućuje na pogreške koje se tiču prava i pogreške u ocjeni što se tiče postojanja izbjegavanja mjera i naravi raspoloživih podataka.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 18. temeljne uredbe, načela proporcionalnosti i obveze obrazlaganja, tiče se utvrđivanja nesuradnje. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 13. stavka 1. temeljne uredbe i načela jednakog postupanja, tiče se postojanja dampinga.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 13. stavka 1. i članka 18. stavka 1. temeljne uredbe

48 Prvi tužbeni razlog sadrži dva dijela, od kojih se prvi odnosi na pitanje je li se zapravo dogodila promjena strukture trgovine, a drugi na nalaz Vijeća prema kojem je tužitelj obavljao pretovar.

– Promjena strukture trgovine

49 Kao prvo, tužitelj tvrdi da su statistike kineskog izvoza bicikala u Indoneziju, na kojima Vijeće osobito temelji utvrđenje promjene u strukturi trgovine, pogrešne. Prema tužitelju, stopa povrata bila je viša za bicikle nego za dijelove za bicikle, što je navodilo kineske izvoznike da deklariraju izvoz samo dijelova za bicikle kao izvoz cijelih bicikala. U tim uvjetima, kineske statistike izvoza bicikala bile su umjetno povišene, s obzirom na to da su većina izvezenih bicikala bili u stvarnosti dijelovi za bicikle. Narodna Republika Kina stoga je izvezla znatno manji broj bicikala u Indoneziju nego što je naveden u tablici 2. pobijane uredbe.

50 Kao drugo, tužitelj smatra da su podaci korišteni za utvrđivanje promjene u strukturi trgovine nedovoljna potpora nalazu pretovara, s obzirom na to da nije bilo očitog suodnosa između izvoza bicikala iz Kine u Indoneziju i izvoza iz Indonezije u Uniju.

51 Kao treće, Vijeće je propustilo razmotriti alternativna objašnjenja navodne promjene u strukturi tržišta. Osobito njegova analiza obujma proizvodnje nije uvjerljiva i odnosi se na pogrešno razdoblje.

52 Vijeće u cijelosti osporava te argumente kao neutemeljene.

53 U tom pogledu, najprije valja istaknuti da, kao prvo, iz dokumenta koji popisuje različite stope povrata za bicikle i dijelove za bicikle, a koji je podnio tužitelj, čini se da zaista postoje različite stope povrata poreza na dodanu vrijednost (PDV) za dijelove za bicikle i za cijele bicikle.

54 Međutim, tužitelj nije podnio nijedan dokaz kojim bi mogao dokazati da su, prema tome, kineski izvoznici ili carinske vlasti deklarirali izvoz samo dijelova za bicikle kao izvoz cijelih bicikala. Naime, tužitelj je podnio samo dokumente koji se odnose na ograničeni broj transakcija. Pod uvjetom da ti dokumenti imaju bilo kakvu dokaznu vrijednost što se tiče postojanja takve prakse, sami po sebi ne bi mogli dokazati da je navedena praksa bila dovoljno uobičajena da bi dovela u pitanje valjanost kineskih statističkih podataka. Konačno, tužitelj u svakom slučaju nije dokazao da je navedena praksa bila dovoljno uobičajena da bi dovela u pitanje valjanost kineskih statističkih podataka.

55 Drugo, tužitelj tvrdi da je Komisija tijekom ispitnog postupka mogla lako otkriti postojanje takve prakse, s obzirom na to da je ona bila dobro poznata akterima tog sektora. U biti, tužitelj tvrdi da je Komisija povrijedila obvezu dužne pažnje.

56 U tom pogledu, s jedne strane, Vijeće tvrdi, bez protivljenja tužitelja, da se čini da nijedna od ostalih stranaka na koje se odnosi taj ispitni postupak ili drugi ispitni postupci koji su istodobno provođeni nije spomenula postojanje takve prakse. Osim toga, indonezijske i kineske vlasti kojima su proslijeđeni nalazi ispitnog postupka ni u jednom trenutku nisu dovele u pitanje pouzdanost korištenih statistika u odnosu na vlastite brojke. Za Vijeće, dakle, nije bilo mjesta sumnji u pouzdanost navedenih statističkih podataka.

57 S druge strane, treba istaknuti da tužitelj nije upozorio na navodno postojanje takve prakse sve do 28. svibnja 2013., odnosno uoči donošenja pobijane uredbe i više od 40 dana nakon isteka roka određenog za podnošenje očitovanja o dokumentu s općim podacima. Tužitelj to nikad prije nije spomenuo. Tužiteljev argument stoga je bio iznesen u vrlo kasnoj fazi ispitnog postupka.

58 U tim uvjetima, tužitelj nije dokazao postojanje pogreške u ocjeni ili povredu načela dužne pažnje institucija Unije kada se radi o korištenim statističkim podacima.

59 Kao drugo, treba zaključiti da brojke koje je iznijelo Vijeće u uvodnim izjavama 45. do 55. pobijane uredbe upućuju na postojanje promjene u strukturi trgovine, u smislu članka 13. stavka 1. temeljne uredbe, između Kine i Unije, između Kine i Indonezije i, konačno, između Indonezije i Unije.

60 Naime, prije svega, iz uvodne izjave 45. i tablice 1. pobijane uredbe proizlazi da se izvoz bicikala iz Kine u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka smanjio za 80%. Između povećanja antidampinških pristojbi 2005. i kraja razdoblja izvješćivanja uvoz je bio smanjen na trećinu. Drugo, izvoz bicikala iz Kine u Indoneziju tijekom razdoblja ispitnog postupka povećao se za više od 83%, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 51. i tablice 2. pobijane uredbe. Treće, izvoz bicikala iz Indonezije u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka porastao je za 2,6 puta. Kao što to proizlazi iz uvodne izjave 46. i tablice 1. pobijane uredbe, iako je uvoz iz Indonezije pao u 2009., s jedne strane, ostao je na višoj razini od one iz 2004. i 2005. i, s druge strane, ponovno se povećao između 2010. i 2012.

61 Doista, kao što to ističe tužitelj, indonezijski uvoz iz Kine u 2007. pao je za 10,1%, dok je indonezijski izvoz u EU povećan za 18,6%. Međutim, takvo godišnje variranje ne može dovesti u pitanje trend koji pokazuju brojke institucija Unije. Naime, kao što to opravdano ističe Vijeće, vremenski raskorak između promjene u tokovima između Kine i Indonezije i između Indonezije i Unije može se pojaviti osobito zbog postojanja zaliha.

62 U tim uvjetima, Vijeće nije počinilo pogrešku kada je na temelju tih brojki utvrdilo postojanje promjene u strukturi trgovine.

63 Kao treće, Vijeće je, prema tužitelju, propustilo uzeti u obzir alternativna objašnjenja o izbjegavanju mjera tijekom ispitivanja razvoja izvoza iz Indonezije u Uniju.

64 U tom pogledu, treba podsjetiti da temeljna uredba ne daje Komisiji nikakve ovlasti u ispitnom postupku koje bi joj omogućile da prisili poduzeća na sudjelovanje u ispitnom postupku ili na dostavu podataka. U tim uvjetima, Vijeće i Komisija ovise o dobrovoljnoj suradnji stranaka kako bi im pružile potrebne podatke u određenim rokovima (presuda od 24. svibnja 2012., JBF RAK/Vijeće, T-555/10, EU:T:2012:262, t. 80.).

65 U ovom slučaju, kao prvo, treba zaključiti da iz dokaza u spisu proizlazi da nikakvo alternativno objašnjenje nije izneseno tijekom ispitnog postupka. Vijeće posebice ističe da se indonezijske vlasti nisu proturječno očitovale što se tiče uzroka promjene u strukturi trgovine.

66 Kao drugo, treba podsjetiti da ni sam tužitelj tijekom upravnog i sudskog stadija nije iznio alternativno objašnjenje kojim bi objasnio promjenu strukture trgovine osim prvotnog uvođenja antidampinške pristojbe. Smatrao je dovoljnim istaknuti da je Vijeće propustilo uzeti u obzir alternativna objašnjenja o izbjegavanju mjera, bez preciziranja, osim kritike analize razvoja obujma proizvodnje koju je provelo Vijeće.

67 Što se tiče razvoja obujma proizvodnje, tužitelj ocjenjuje da je analiza koju je Vijeće provelo nepotpuna jer ne obuhvaća ni cijelo razdoblje ispitnog postupka ni sve indonezijske poduzetnike izvoznike.

68 Iz uvodne izjave 56. i tablice 3. pobijane uredbe proizlazi da su institucije Unije ispitale razvoj obujma proizvodnje trgovačkih društava koja su surađivala između 2009. i kraja razdoblja izvješćivanja. Iz te analize proizlazi da su indonezijska trgovačka društva koja su surađivala tijekom toga razdoblja povećala svoju proizvodnju za 54%.

69 U tom pogledu, na početku treba istaknuti da su se institucije Unije opravdano oslanjale na brojke vezane samo uz one indonezijske poduzetnike koji su surađivali, zato što brojke koje se odnose na druge poduzetnike nisu bile ni dostupne ni pouzdane. Nadalje, kao što to opravdano ističe Vijeće, iz tablice priložene obrascu za izuzeće koju su podnositelji zahtjeva trebali ispuniti proizlazi da su morali dostaviti podatke koji se odnose na njihov obujam proizvodnje u 2004. Komisija je stoga stvarno ispitala obujam proizvodnje tijekom cjelokupnog razdoblja ispitnog postupka. U svojim pismenima Vijeće se opravdano ograničilo na razdoblje od 2009. do kolovoza 2012. jer podaci koji se odnose na prve godine nisu bili potpuni za sva trgovačka društva.

70 Stoga, budući da tijekom ispitnog postupka nije izneseno nijedno opravdanje osim uvođenja antidampinške pristojbe i da tužitelj tijekom upravnog i sudskog stadija nije iznio ni najmanji konkretan dokaz u tom pogledu, Vijeće je moglo opravdano zaključiti o izostanku alternativnog objašnjenja promjene u strukturi trgovine.

71 Stoga prvi dio prvog tužbenog razloga treba u cijelosti odbiti kao neosnovan.

– Provedba pretovara

72 U okviru drugog dijela tužitelj ističe tri prigovora.

73 Kao prvo, tužitelj ističe da je Vijeće počinilo pogrešku u ocjeni kada je zaključilo, u uvodnoj izjavi 62. pobijane uredbe (vidjeti točku 23. ove presude), da tužitelj nije imao dovoljno proizvodnih kapaciteta kako bi opravdao obujam svojeg izvoza u Uniju.

74 Kao drugo, tužitelj tvrdi da je Vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava kada je zaključilo da postoji pretovar samo na temelju promjene u strukturi trgovine. Vijeće nije podnijelo dokaze o postojanju navedenog pretovara niti je utvrdilo uzročnu vezu između pretovara i navodne promjene strukture trgovine.

75 Kao treće, tužitelj smatra da bi, u nedostatku svakog drugog dokaza, podneseni dokazi trebali predstavljati raspoložive činjenice u smislu članka 18. stavka 1. temeljne uredbe.

76 Vijeće osporava tužiteljeve argumente u cijelosti.

77 Što se tiče prvog prigovora, tužitelj tvrdi da je stvarno proizvođač bicikala indonezijskog podrijetla i da ga se stoga ne može smatrati uključenim u praksu izbjegavanja mjera. Iz njegova odgovora na obrazac za izuzeće osobito proizlazi da [*povjerljivo*] [1]. On ne osporava da je uvezao određeni broj rezervnih dijelova podrijetlom iz Kine. Ti su rezervni dijelovi nakon toga služili za izradu bicikala u njegovu pogonu u Tangerangu (Indonezija), koji zapošljava otprilike [*povjerljivo*]. Prema tužitelju, postupak izrade koji se u njegovu pogonu provodi podrazumijeva sve faze proizvodnje bicikala.

78 Tužitelj se u bitnome oslanja na odgovor na obrazac za izuzeće i revizorsko izvješće Bureaua V. od 28. studenoga 2011., s nastavkom od 16. srpnja 2012., kako bi istaknuo da je Vijeće raspolagalo dovoljnim podacima na temelju kojih bi zaključilo da nije bilo pretovara.

1 — Skriveni povjerljivi podaci.

79 Nadalje, tužitelj tvrdi da činjenica da, s jedne strane, njegova oprema u trenutku posjeta radi provjere nije pokazivala nijedan znak trošenja i s, druge strane, da pogon u trenutku navedenog posjeta nije bio u radu nema nikakvu dokaznu vrijednost, protivno onomu što tvrdi Vijeće. Tužitelj jednako ističe da je tvrdnja Vijeća u uvodnoj izjavi 29. pobijane uredbe, prema kojoj se tužitelj koristio kineskim proizvođačem kao dobavljačem dijelova za bicikle, proturječna s nalazom da on sam ne proizvodi bicikle i s nalazom pretovara.

80 U tom pogledu, treba pojasniti da temeljna uredba ne daje Komisiji ovlasti u ispitnom postupku koje bi joj omogućile da prisili poduzetnike na sudjelovanje u ispitnom postupku ili dostavljanje podataka. U tim uvjetima, Vijeće i Komisija ovise o dobrovoljnoj suradnji stranaka kako bi joj pružile nužne podatke u zadanim rokovima. U tom kontekstu, podaci podneseni u obrascu za izuzeće kao i kasniji posjet radi provjere, koju Komisija može provesti na licu mjesta, ključni su za provođenje postupka protiv izbjegavanja mjera. Stoga je na poduzetnicima koji surađuju da dokažu preciznost i točnost podataka i dokaza koje su podnijeli kao i odgovora na pisana i usmena pitanja tijekom posjeta radi provjere (vidjeti u tom smislu presudu JBF RAK/Vijeće, t. 64. *supra*, EU:T:2012:262, t. 80. i navedenu sudsku praksu).

81 U ovom slučaju treba zaključiti da je tužitelj doista podnio određeni broj relevantnih dokaza u obrascu za izuzeće i revidiranom obrascu za izuzeće. Osobito je podnio skupne podatke – u okviru tablice priložene navedenim obrascima – koji se odnose na proizvodne kapacitete, stvarnu proizvodnju, izvoznu prodaju, prihode od poslovanja, određene financijske i računovodstvene podatke kao što su općeniti troškovi pogona, zalihe, kupnju rezervnih dijelova kao i podrijetlo te kupnje, postupak izrade te troškove proizvodnje. Također je iznio financijska izvješća.

82 Međutim, kao prvo, treba zaključiti kako su se podaci koje je dostavio tužitelj u prvom obrascu za izuzeće, podneseni 5. studenoga 2012., pokazali manjkavima jer su uglavnom bili nepotpuni.

83 Naime, podaci dostavljeni u obrascu za izuzeće podneseni 5. studenoga 2012. nisu omogućili utvrđivanje osobito odgovarajućeg troška dijelova za bicikle i njihova podrijetla, što u tom stadiju čini nemogućim utvrđivanje je li tužitelj bio indonezijski proizvođač bicikala i stoga dodjeljivanje izuzeća na temelju članka 13. stavka 2. temeljne uredbe.

84 Dopisom od 29. studenoga 2012. Komisija je s trinaest konkretnih pitanja zatražila od tužitelja da joj podatke koji nedostaju dostavi najkasnije 3. prosinca 2012., odnosno prije posjeta radi provjere. Dopisom od 3. prosinca 2012. tužitelj je odgovorio samo na dva od trinaest pitanja koja je Komisija postavila, što tužitelj ne osporava.

85 Kao drugo, tijekom posjeta radi provjere od 6. do 7. prosinca 2012. tužitelj je podnio revidiranu verziju obrasca za izuzeće u kojem su samo neke točke bile ažurirane, tj. osobito podaci koji se odnose na dijelove bicikala kupljene u drugim zemljama osim Kine. Međutim, podaci koje je dostavio tužitelj u revidiranom obrascu za izuzeće ostaju nepotpuni, što tužitelj nije osporio. Posebno, što se tiče podataka koji se odnose na njegov izvoz, tužitelj je osobito propustio dostaviti vrijednosti postotka cijene CIF (troškovi, osiguranje, prijevoz) određenih transakcija prema Uniji. Tužitelj nije deklarirao ni troškove pakiranja, jamstava ili bankarske troškove.

86 Podaci podneseni u revidiranom obrascu za izuzeće također su se pokazali proturječnima i neprovjerljivima.

87 Naime, brojke iz dviju tablica priloženih podnesenim obrascima za izuzeće koje se tiču podrijetla dijelova za bicikle koje je tužitelj kupio prije svega su bile nedosljedne, što ni tužitelj ne osporava. Međutim, te su brojke ključne u postupku koji se odnosi na moguće izbjegavanje antidampinške pristojbe.

88 Kao drugo, iz dokaza u spisu predmeta proizlazi da su tužiteljevi zaposlenici tijekom posjeta radi provjere propustili, s jedne strane, podnijeti radne listove pomoću kojih su ispunili obrasce za izuzeće (vidjeti u tom pogledu točku 112. u nastavku) i, s druge strane, objasniti kako su ustanovljene brojke koje su podnesene u obrascima za izuzeće, što tužitelj ne osporava. Čini se da su brojke koje je podnio tužitelj bile ustanovljene ručno, uz pomoć običnog kalkulatora.

89 Kao treće, iz dokaza u spisu predmeta također proizlazi da tužitelj nije mogao podnijeti druge dokumente osim svojih poreznih prijava, određenih carinskih obrazaca i više primjeraka računa. Tužitelj nije raspolagao godišnjim revizorskim izvješćima ni računovodstvenim sustavima koji bi omogućili jednostavnu provjeru brojki iznesenih u obrascima za izuzeće kao i provjeru jesu li popisi transakcija taksativni. Primjerice, nije bilo moguće odrediti odnos obujma proizvodnje s prodajom i zalihama. U tom pogledu treba istaknuti da je dopisom od 27. studenoga 2012. Komisija prethodno obavijestila tužitelja da tijekom posjeta radi provjere mora predočiti sve dokumente, posebno radne listove, koji bi joj omogućili provjeru brojki iznesenih u obrascu za izuzeće.

90 Kao treće, nakon posjeta radi provjere, Komisija je dopisom od 28. siječnja 2013., kojim je tužitelja obavijestila o namjeri da u odnosu na njega primijeni članak 18. stavak 1. temeljne uredbe, tužitelju ponovno pružila mogućnost da dostavi potrebne dokumente. Tužitelj dopisom od 4. veljače 2013., dugim samo jednu stranicu, u tom pogledu nije podnio nijedan novi bitan dokaz, s obzirom na to da se u biti ograničio na ponavljanje tvrdnje da je korektno surađivao. U odgovoru na dokument s općim podacima od 9. travnja 2013. tužitelj također nije dostavio konkretne dokaze koji bi opravdali brojke iznesene u obrascu za izuzeće, niti ih je dostavio u zakašnjelom dopisu od 28. svibnja 2013.

91 Kao četvrto, što se tiče revizorskog izvješća Bureaua V. od 28. studenoga 2011., s nastavkom od 16. srpnja 2012., treba zaključiti da ono ne dokazuje da je tužitelj u svakom slučaju sam proizvodio bicikle podrijetlom iz Indonezije ili da je mogao odgovarati kriterijima propisanima člankom 13. stavkom 2. temeljne uredbe, kao što to Vijeće opravdano ističe.

92 Naime, to izvješće ne odnosi se na pitanje je li se tužitelj upustio u praksu, postupke ili djelovanja za koja ne postoji dostatan valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim prvotnog uvođenja antidampinške pristojbe. To izvješće ponajviše pokazuje da je u trenutku njegove objave tužitelj bio uključen u proizvodnju bicikala, što nije osporavano. U tom pogledu, treba istaknuti da se to revizorsko izvješće u bitnome odnosi na uvjete rada i kvalitetu organizacije. Ono stoga ne sadrži podatke koji se osobito odnose na razvoj obujma proizvodnje i podrijetlo rezervnih dijelova.

93 Nadalje, fotografije i videozapisi koje je tužitelj podnio Općem sudu ne pokazuju ni da je on indonezijski proizvođač bicikala i da stoga nije bio uključen u izbjegavanje mjera u smislu članka 13. temeljne uredbe, s obzirom na to da ti dokumenti ne omogućuju točno određivanje, među ostalim, podrijetla sirovina.

94 Stoga obrasci za izuzeće, revizorsko izvješće Bureaua V. i fotografije podnesene u različitim trenucima sudskog postupka na koje se poziva tužitelj ne pokazuju da je on stvarno bio izvoznik indonezijskog podrijetla ili da odgovara kriterijima propisanima člankom 13. stavkom 2. temeljne uredbe.

95 Zbog svega toga treba zaključiti da na temelju dokaza u spisu predmeta Vijeće nije raspolagalo dovoljnim naznakama kako bi u uvodnoj izjavi 62. temeljne uredbe moglo izričito zaključiti da tužitelj nije raspolagao dovoljnim proizvodnim kapacitetima u pogledu obujma izvoza u Uniju ni, prema tome, da je bio uključen u pretovar, odnosno slanje proizvoda koji podliježu mjerama preko trećih zemalja.

96 U tom pogledu, kao prvo, treba istaknuti da obrazloženje Vijeća u velikoj mjeri polazi od nalaza do kojih su došli Komisijini agenti tijekom posjeta radi provjere.

97 Prema Komisijinim agentima, tužitelj ne raspolaže strojevima potrebnima za proizvodnju dovoljno dijelova u odnosu na deklarirani obujam. Zabilježili su i da je tužiteljeva proizvodna lokacija bila zaključana tijekom njihova dolaska te da su određeni strojevi za proizvodnju bili novi ili vjerojatno gotovo da nisu bili upotrebljavani. Osim toga, nije bilo ni stroja za rezanje ni uređaja za zavarivanje. Komisijini agenti bezuspješno su zahtijevali uvid u sirovine koje se odnose na aluminijske naplatke kao i na neobrađene rame. Naprotiv, otkrili su kutije koje sadrže cijele bicikle s natpisom „proizvedeno u Indoneziji“, bez navođenja tužiteljeva kineskog dobavljača, kao i druge sanduke u kojima su se nalazile rame bez navoda o podrijetlu. Agenti su zamijetili i da je sve rame isporučio dobavljač i da su već obojene. Konačno, tužiteljevi zaposlenici nisu mogli pružiti objašnjenja koja se odnose na postupak proizvodnje.

98 Međutim, nijedan od tih nalaza ne upućuje na uvjerljiv način, pojedinačno ili zajedno, na postojanje pretovara.

99 Naime, s obzirom na to da se aktivnost poduzeća naglo usporila nakon pokretanja ispitnog postupka zbog izbjegavanja mjera, iz činjenica da je pogon u trenutku posjeta radi provjere bio u dobrom stanju i da su zalihe sirovina bile male ne mogu se izvoditi zaključci. U tom pogledu, tužitelj u svakom slučaju ističe da je zbog pada aktivnosti prodao neke dijelove u svojem proizvodnom lancu. Također je naveo, potkrepljujući navod računima, da su neki strojevi za proizvodnju bili kupljeni nedavno, nakon požara u pogonu do kojeg je došlo 23. travnja 2009. Zbog toga je dva puta morao ponovno ulagati, u svibnju 2009. i u srpnju 2011., osobito u liniju za sklapanje.

100 Doduše, određeni nalazi, poput činjenice da tužiteljev kineski dobavljač nije nijednom spomenut ili da neki sanduci sadrže rame bez navoda o podrijetlu, pridonose stvaranju sumnje o stvarnim tužiteljevim aktivnostima, koju usto potvrđuje činjenica da tužitelj nije uspio opravdati brojke iznesene u obrascu za izuzeće. Zbog svega toga, ti dokazi ni po čemu ne dokazuju da je tužitelj provodio pretovar.

101 Što se tiče činjenice da tužiteljevi zaposlenici tijekom posjeta radi provjere nisu mogli objasniti postupak proizvodnje, što tužitelj također osporava, treba zaključiti da iz pisanih odgovora Vijeća na pitanja koja je pisanim putem postavio Opći sud proizlazi da su Komisijini agenti susreli samo zaposlenike odjela za prodaju, a ne specijaliste za proizvodnju.

102 Kao drugo, što se tiče činjeničnih nalaza iznesenih u točki 97. ove presude, Vijeće se gotovo isključivo oslanja na izvješće misije Komisijinih agenata, bez ikakva drugog materijalnog dokaza. Međutim, tužitelj osporava većinu nalaza iz izvješća misije, osobito kad je riječ o činjenici da linije za sklapanje nisu funkcionirale ili da određene zalihe sirovina nisu postojale. Doduše, u svojim pismenima i tijekom rasprave Vijeće se zaista pozvalo na određene fotografije koje je dostavio tužitelj ili su ih snimili Komisijini agenti tijekom posjeta radi provjere. Ipak, te fotografije ne daju nikakvu naznaku je li tužitelj provodio pretovar.

103 Kao treće, Vijeće svoje zaključke temelji jednako na činjenici da tužitelj nije uspio podnijeti dokaze kojima bi pokazao da je stvarno bio indonezijski proizvođač ili da odgovara kriterijima iz članka 13. stavka 2. temeljne uredbe. Međutim, iako je taj nalaz bio potvrđen u točki 94. ove presude, iz toga samo po sebi ne može proizlaziti da je tužitelj provodio pretovar.

104 U pogledu prethodno navedenog u točkama 95. do 103., Vijeće nije raspolagalo dovoljnim naznakama kako bi zaključilo da tužitelj nije imao dovoljno proizvodnih kapaciteta koji bi opravdali obujam izvoza u Uniju i da je stoga provodio pretovar.

105 Doduše, nije moguće isključiti da je, među svim praksama, postupcima ili djelovanjima za koja ne postoji dostatan valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim prvotnog uvođenja antidampinške pristojbe – u smislu članka 13. stavka 1. drugog podstavka temeljne uredbe – tužitelj obavljao pretovar. Zbog svega toga, protivno onomu što je Komisija tvrdila tijekom rasprave, činjenica da

tužitelj nije mogao dokazati da je stvarno indonezijski proizvođač ili da odgovara uvjetima iz članka 13. stavka 2. temeljne uredbe ne dopušta Vijeću da automatski zaključi da je tužitelj obavljao pretovar, takva mogućnost ne proizlazi ni iz temeljne uredbe ni iz sudske prakse.

106 U tim uvjetima, potrebno je usvojiti drugi dio prvog tužbenog razloga, bez potrebe za razmatranjem ostalih prigovora koje je istaknuo tužitelj.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredama članka 18. temeljne uredbe, načela proporcionalnosti i obveze obrazlaganja

107 U potporu drugom tužbenom razlogu tužitelj iznosi prigovore u četiri dijela, osobito s ciljem da pokaže kako je Vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava i pogrešku u ocjeni smatrajući u uvodnim izjavama 29. do 33. pobijane uredbe da tužitelj nije surađivao u smislu članka 18. temeljne uredbe. U prvom dijelu tužitelj tvrdi da je surađivao najbolje što je mogao, što Vijeće nije uzelo u obzir, povrijedivši time članak 18. temeljne uredbe. U drugom dijelu, koji se također odnosi na povredu članka 18. temeljne uredbe, tužitelj osporava nalaz nesuradnje. U trećem dijelu tužitelj ističe da je Vijeće povrijedilo svoju obvezu obrazlaganja, osobito propustivši objasniti koje je raspoložive podatke uzelo u obzir, u smislu članka 18. stavka 1. temeljne uredbe. U četvrtom dijelu tužitelj smatra da je Vijeće propustilo uzeti u obzir podatke koje je on dostavljao tijekom cijelog ispitnog postupka, povrijedivši time članak 18. stavak 3. temeljne uredbe. Osim toga, neuzimanje u razmatranje svih podataka koje je tužitelj podnio predstavlja povredu načela proporcionalnosti.

108 Vijeće osporava argumente tužitelja u cijelosti.

109 Opći sud smatra da je na početku potrebno ispitati drugi dio, potom, prvi, treći i četvrti dio.

– Nalaz nesuradnje

110 U potporu drugom dijelu drugog tužbenog razloga tužitelj iznosi određeni broj argumenata kako bi dokazao da je nalaz nesuradnje pogrešan. Tužitelj osobito ističe da izostanak podnošenja radnih listova nije sam po sebi bio dovoljan da bi se došlo do nalaza nesuradnje.

111 U tom pogledu, treba odmah podsjetiti da članak 18. stavak 1. prva rečenica temeljne uredbe ovlašćuje institucije na korištenje raspoloživim podacima kada zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz te uredbe ili ako znatno ometa ispitni postupak. Raspoloživi podaci mogu se koristiti i ako zainteresirana stranka dostavlja lažne ili obmanjujuće podatke. Iz teksta te odredbe proizlazi da su ta četiri uvjeta alternativna, tako da se institucije mogu koristiti raspoloživim podacima kako bi na njima temeljile svoje privremene ili konačne nalaze kada je samo jedan od tih uvjeta ispunjen (presuda od 22. svibnja 2014., Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće, T-633/11, EU:T:2014:271, t. 44.).

112 U ovom slučaju, kao prvo, treba zaključiti da se nedostatak suradnje u pobijanoj uredbi ne temelji samo na izostanku dostave radnih listova koji omogućuju da se usporede odgovori na obrazac za izuzeće s financijskim i računovodstvenim dokumentima izvoznika. Nedostatak suradnje također se temelji na kašnjenju u dostavi traženih podataka, na proturječnom ili nepouzdanom karakteru tih podataka kao i na teškoćama do kojih dolazi tijekom posjeta radi provjere. Naime, već je u okviru prvog tužbenog razloga utvrđeno da su podaci koje je dostavio tužitelj nepotpuni, proturječni i neprovjerljivi. Tužitelj stoga nije omogućio pristup potrebnim podacima, u smislu sudske prakse navedene u točki 111. ove presude.

113 Kao drugo, tužitelj tvrdi da je do nedosljednosti koje se pojavljuju u brojkama koje se odnose na proizvodnju došlo zbog kašnjenja između razdoblja dokumentiranja i stvarnog ritma proizvodnje. Tužitelj smatra da njegov dopis od 4. veljače 2013. podupire tu tvrdnju. Međutim, dovoljno je utvrditi da dopis od 4. veljače 2013. ne sadrži nijedan dokaz koji bi se na to odnosio.

114 Kao treće, tužitelj ističe da je barem dio dostavljenih podataka bio točan, utoliko što je Vijeće samo priznalo da su priopćene brojke koje se odnose na izvoznu prodaju bile točne. Iz uvodne izjave 31. pobijane uredbe doista proizlazi da je Vijeće potvrdilo nalaz prema kojem su brojke bile točne. Međutim, ponajprije, te se brojke, prema Vijeću, odnose na ukupnu izvoznu prodaju, a ne samo na izvoz u Uniju, u vezi s kojim usporedba nije bila moguća, što tužitelj ne osporava. Kao drugo, činjenica da su brojke koje se odnose na izvoz bile točne i provjerljive ne implicira da bi i brojke koje se odnose na podrijetlo izvezenih proizvoda trebale same po sebi biti potvrđene.

115 Kao četvrto, što se tiče činjenice da je tužiteljev direktor prodaje bio istodobno zaposlen kod kineskog proizvođača koji je i tužiteljev glavni dobavljač dijelova za bicikle, točno je da ona sama po sebi ne može biti temelj za utvrđivanje nesuradnje, u smislu članka 18. temeljne uredbe. Međutim, objašnjenja koja je tužitelj pružio kad je riječ o statusu navedenog zaposlenika pokazala su se posebno konfuznima, što je relevantno u pogledu ocjene tužiteljeve suradnje. Također treba istaknuti da je tužitelj u obrascu za izuzeće izjavio da nema nikakve veze s kineskim poduzetnicima. U pogledu relevantnosti koju bi činjenica da je tužiteljev direktor prodaje bio zaposlen i u kineskom društvu za proizvodnju bicikala mogla imati za utvrđivanje izbjegavanja mjera preko Indonezije, u svakom je slučaju opravdano to što je Komisija ispitala tužitelja u tom pogledu i što se ta činjenica navodi u pobijanoj uredbi.

116 Kao peto, tužitelj tvrdi da se nesuradnja odnosi samo na postupke sklapanja, a ne na pretovar. U tom pogledu, tužitelj ističe da se navodno nedovoljna suradnja odnosi samo na vrijednost dijelova kineskog podrijetla. Dakle, prema tužitelju, taj podatak bio je potreban jedino za utvrđivanje je li se tužitelj bavio poslovima sklapanja, odnosno je li postupao u skladu s pravilima koja se odnose na udio dijelova uvezenih iz Kine u ukupnoj vrijednosti sastavljenog proizvoda sukladno članku 13. stavku 2. temeljne uredbe. S obzirom na to da se izbjegavanje mjera u pobijanoj uredbi temelji jedino na pretovaru, nalaz nesuradnje prema tužiteljevu mišljenju odnosi se na utvrđenja koji su nebitna za prigovor izbjegavanja mjera koji ističe Vijeće.

117 U tom pogledu, prvo, treba podsjetiti da iz obrasca za izuzeće koji je podnio tužitelj proizlazi da je on pokušao dokazati da odgovara uvjetima propisanima u članku 13. stavku 2. temeljne uredbe. Stoga je Komisija opravdano u prilogu B dokumentu s općim informacijama obrazložila odluku da se tužitelju ne dodijeli izuzeće time da na temelju dostavljenih podataka nije mogla obaviti izračune koji se odnose na te kriterije. U tom pogledu, treba podsjetiti da se ispitni postupak odnosio na postojanje izbjegavanja mjera preko Indonezije, a ne na postojanje posebnog oblika izbjegavanja. Komisija je u uvodnoj izjavi 9. Uredbe br. 875/2012, kojom je pokrenut ispitni postupak o mogućem izbjegavanju mjera, također spomenula, kad je riječ o Indoneziji, moguće postupke pretovara i sklapanja.

118 Kao drugo, treba podsjetiti da tužitelj nije uspio dokazati da je stvarno proizvođač bicikala podrijetlom iz Indonezije ili da odgovara kriterijima iz članka 13. stavka 2. temeljne uredbe, odnosno nije mogao dokazati podrijetlo, a stoga ni broj bicikala koje je izvozio u Uniju. Podaci koje je tužitelj podnio bili su u svakom slučaju nedovoljni, s obzirom na to da je predmet istražnog postupka bilo utvrđivanje je li tužitelj sudjelovao u izbjegavanju prvotne antidampinške pristojbe preko Indonezije, neovisno o tome kako je Vijeće kasnije klasificiralo te prakse.

119 U tim uvjetima, ovaj prigovor treba odbiti kao neutemeljen.

120 Stoga drugi dio drugog tužbenog razloga treba u cijelosti odbiti kao neosnovan.

– Učinci tužiteljeve suradnje

121 Tužitelj prvim dijelom drugog tužbenog razloga ističe da Vijeće, povređujući članak 18. temeljne uredbe, nije uzelo u obzir činjenicu da je surađivao najbolje što je mogao. Tužitelj u tom pogledu navodi da je podnio zahtjev za izuzeće i revidirani upitnik te je prihvatio primiti Komisijine agente u posjet radi provjere. Osim toga, suradnja se odvijala u teškim okolnostima, s obzirom na to da su tužiteljevi administrativni resursi bili ograničeni i da nije bio upućen u Komisijine upravne postupke.

122 U tom pogledu, kao prvo, treba podsjetiti da je korištenje raspoloživim podacima opravdano osobito kada društvo odbija surađivati ili kada dostavlja lažne ili obmanjujuće podatke, s obzirom na to da članak 18. stavak 1. druga rečenica temeljne uredbe ne zahtijeva namjerno postupanje. Naime, intenzitet truda koji zainteresirana stranka ulaže u priopćavanje određenih obavijesti nije nužno u odnosu s pripadajućom kakvoćom priopćenih obavijesti i u svakom slučaju nije jedini odlučujući čimbenik. Tako, ako se u konačnici ne dobiju tražene obavijesti, Komisija se ima pravo u vezi s tim obavijestima koristiti raspoloživim podacima (presuda od 4. ožujka 2010., Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Vijeće, T-409/06, Zb., EU:T:2010:69, t. 103. i 104.).

123 Nadalje, također treba podsjetiti da je na institucijama Unije da odluče je li, u cilju provjere podataka koje je podnijela zainteresirana stranka, potrebno potkrijepiti te podatke posjetom radi provjere poslovnim prostorijama tog društva i primjenjuje li se, u slučaju kada zainteresirana stranka znatno ometa provjeru podataka koje je dostavila, članak 18. temeljne uredbe te mogu li se koristiti raspoloživi podaci. Iako se odbijanje primanja posjeta radi provjere protivi cilju lojalne i savjesne suradnje, čije poštovanje članak 18. stavak 1. temeljne uredbe nastoji osigurati, činjenica da se tom cilju podvrgava ne može sama po sebi dovesti do nalaza suradnje (vidjeti u tom smislu presudu od 25. listopada 2011., Transnational Company „Kazchrome“ i ENRC Marketing/Vijeće, T-192/08, Zb., EU:T:2011:619, t. 273. i 275.).

124 U tim uvjetima, činjenica da je tužitelj podnio obrazac za izuzeće, a potom i revidiranu verziju tog obrasca, kao i da je primio Komisijine agente tijekom posjeta radi provjere nije dovoljna da bi došlo do nalaza suradnje ili do obveze institucija Unije da uzmu u obzir manjkave podatke. Osim toga, za podatke koje je Komisija tražila u ovom slučaju ne može se smatrati da uzrokuju osobito teško administrativno opterećenje. Uostalom, prema Vijeću, tužiteljeva administracija i službe za prodaju imaju šesnaestero zaposlenika, što tužitelj ne osporava.

125 Kao drugo, treba istaknuti da članak 18. stavak 3. temeljne uredbe propisuje da, kada podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima, oni se ipak ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog zaključka kao i da su podaci pravodobno i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti te da je stranka djelovala najbolje što je mogla. Iz izričaja ovog članka proizlazi da se ta četiri uvjeta primjenjuju kumulativno. Slijedom navedenog, činjenica da nije zadovoljen jedan od tih uvjeta sprečava primjenu te odredbe i stoga uzimanje u obzir predmetnih podataka (presuda Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće, t. 111. *supra*, EU:T:2014:271, t. 100.).

126 U ovom slučaju, utoliko što tužitelj nije dostavio potrebne podatke, u smislu članka 18. stavka 1. temeljne uredbe, kako bi dokazao da je stvarno proizvođač indonezijskog podrijetla ili da je ispunjavao uvjete predviđene člankom 13. stavkom 2. temeljne uredbe – kao što je to utvrđeno u točkama 80. do 94. ove presude – ne može se utvrditi primjena članka 18. stavka 3. temeljne uredbe. Osim toga, čak i da je, s jedne strane, dostavio potrebne podatke i, s druge strane, stvarno surađivao najbolje što je mogao, već je bilo utvrđeno da se dostavljeni podaci nisu mogli provjeriti.

127 Prvi dio drugog tužbenog razloga stoga treba odbiti kao neosnovan.

– Obrazloženje

128 Kao prvo, tužitelj smatra da je Vijeće moralo razlikovati, s jedne strane, suradnju kada se radi o prigovoru sklapanja i, s druge strane, suradnju kada se radi prigovoru pretovara. S obzirom na to da je Vijeće propustilo precizirati odnose li se dostavljeni podaci na prigovor pretovara ili na prigovor sklapanja, pobijana uredba zahvaćena je nedostatkom u obrazloženju.

129 Kao drugo, tužitelj iznosi da Vijeće, nakon što je odbilo sve podnesene podatke, nije razjasnilo narav raspoloživih podataka, u smislu članka 18. stavka 1. temeljne uredbe, na kojima je temeljilo zaključak o postojanju izbjegavanja mjera. Tužitelj također smatra da je Vijeće trebalo precizirati zbog čega su korišteni raspoloživi podaci bili najbolji mogući.

130 Treba podsjetiti da obrazloženje akta institucija Unije mora na jasan i nedvosmislen način pokazati shvaćanje autora akta, kako bi zainteresiranima omogućilo da saznaju razloge za donesenu mjeru i slijedom toga štite svoja prava, a sucu da provede nadzor (presuda od 27. rujna 2005., Common Market Fertilizers/Komisija, T-134/03 i T-135/03, Zb., EU:T:2005:339, t. 156.). Osim toga, pitanje ispunjava li obrazloženje zahtjeve iz članka 296. UFEU-a mora se ocijeniti ne samo u pogledu njegova teksta već i konteksta i svih pravnih pravila koja uređuju pitanje o kojem je riječ (vidjeti u tom smislu presude od 29. veljače 1996., Belgija/Komisija, C-56/93, Zb., EU:C:1996:64, t. 86. i od 27. studenoga 1997., Kaysersberg/Komisija, T-290/94, Zb., EU:T:1997:186, t. 150.).

131 U ovom slučaju Vijeće je poštovalo ova načela iz razloga izloženih u nastavku.

132 Kao prvo, što se tiče tužiteljeva argumenta prema kojem je Vijeće moralo razlikovati suradnju kada se radi o prigovoru sklapanja i suradnju kada se radi o prigovoru pretovara, treba istaknuti da je već utvrđeno, u točki 117. ove presude, da se ispitni postupak odnosio na postojanje izbjegavanja mjera preko Indonezije, a ne na postojanje posebnog oblika izbjegavanja. Osim toga, dokazi koje je trebalo uzeti u obzir kako bi se ocijenila suradnja bili su slični i kada se radi o pretovaru i kada se radi o sklapanju. Stoga, protivno tužiteljevim tvrdnjama, nije bilo potrebe razdvojiti ocjenu njegove suradnje kada se radi o prigovoru sklapanja i suradnje kada se radi o prigovoru pretovara.

133 Osim toga, treba zaključiti da je obrazloženje iz uvodnih izjava 29. do 33. pobijane uredbe korektno utemeljeno, u pogledu sudske prakse navedene u točki 130. ove presude.

134 Naime, iz uvodne izjave 29. pobijane uredbe proizlazi da je Vijeće smatralo da podaci koje je dostavio tužitelj nisu pouzdani. Ponajprije, tužitelj nije sačuvao radne listove kojima se koristio za popunjavanje obrasca za izuzeće. Zbog toga nije mogao dokazati da su te brojke bile točne. Nadalje, netočnost u podnesenim brojkama utvrđena je izračunom prilikom posjeta radi provjere na temelju dokumenata dostupnih u tužiteljevim poslovnim prostorijama. Konačno, ispitni postupak pokazao je da je direktor prodaje tog trgovačkog društva u isto vrijeme bio zaposlenik kineskog proizvođača bicikala koji je bio glavni dobavljač rezervnih dijelova za tužitelja.

135 Iz uvodnih izjava 30. i 31. pobijane uredbe proizlazi da je, nakon što ga je obavijestila o svojoj namjeri zanemarivanja podataka koje joj je dostavio, Komisija tužitelju dala mogućnost da podnese svoja očitovanja. Tužitelj je u tim očitovanjima izjavio da je bio vrlo otvoren za suradnju i dostavio sve zatražene dokumente, osim radnih listova koji nikada nisu bili ni zatraženi. Vijeće u tom pogledu ističe da su radni listovi zatraženi prije provjere na licu mjesta. Što se tiče tužiteljeva argumenta prema kojem su izračuni provjere provedeni na licu mjesta bili pogrešni zbog pogrešnog objašnjenja jednog od radnika, Vijeće ističe da su objašnjenja zatražena od više radnika, koji nisu mogli objasniti izvor brojki navedenih u obrascu za izuzeće, a ni kako su te brojke izračunate.

136 Vijeće je stoga u uvodnim izjavama 32. i 33. pobijane uredbe zaključilo da se podaci koje je dostavio tužitelj nisu mogli uzeti u obzir i da su se zaključci u vezi s tužiteljem temeljili na raspoloživim podacima, u skladu s člankom 18. temeljne uredbe.

137 Kao drugo, treba zaključiti da, doduše, Vijeće u pobijanoj uredbi nije izričito popisalo točnu narav raspoloživih podataka.

138 Međutim, posebno iz uvodnih izjava 28. do 33., 45., 46., 50., 51., 55., 56., 92. i 98. do 102. pobijane uredbe proizlazi da raspoloživi podaci podrazumijevaju sve podatke kojima se Vijeće koristilo kako bi utvrdilo postojanje tužiteljeva izbjegavanja mjera, to jest osobito podatke koji omogućuju utvrđivanje promjene u strukturi trgovine i izostanak uvjerljivog alternativnog objašnjenja te podatke iz Eurostatove baze podataka Comext koji su korišteni kao temelj, s jedne strane, nalaza narušavanja preostalog učinka prvotne antidampinške pristojbe i, s druge strane, postojanja dokaza koji upućuju na postojanje dampinga u odnosu na prethodno utvrđene uobičajene vrijednosti. Osim toga, raspoloživi podaci uključuju i sve relevantne dokaze u spisu, uključujući pritužbu (uvodne izjave 10. do 17. pobijane uredbe).

139 Kao treće, što se tiče argumenta prema kojem je Vijeće moralo obrazložiti po čemu su korišteni raspoloživi podaci bili najbolji mogući, treba istaknuti da takva obveza ne proizlazi ni iz članka 18. stavka 1. temeljne uredbe ni iz sudske prakse. Članak 18. stavak 1. temeljne uredbe propisuje da Vijeće svoje nalaze temelji na raspoloživim podacima kada su dostavljeni podaci manjkavi (vidjeti točku 111. ove presude). S obzirom na to da su dostavljeni podaci u ovom slučaju bili manjkavi, Vijeće nije moralo obrazlagati po čemu su korišteni raspoloživi podaci bili bolji od dostavljenih podataka. Osim toga, treba istaknuti da tužitelj nije tvrdio da su drugi raspoloživi podaci bili bolji od raspoloživih podataka kojima se koristilo Vijeće. Tužiteljev argument stoga valja odbiti kao neutemeljen.

140 U tim uvjetima, treći dio drugog tužbenog razloga treba odbiti kao neosnovan.

– Uzimanje u obzir dodatnih podataka koje je dostavio tužitelj

141 Četvrtim dijelom tužitelj tvrdi da je Vijeće povrijedilo članak 18. stavak 3. temeljne uredbe i načelo proporcionalnosti odbacujući u cijelosti dostavljene podatke bez ocjenjivanja je li se bilo moguće određenim podacima koristiti kada se radi o prigovoru pretovara. Tužitelj ističe da je podatke podnio pravodobno i da ih je bilo lako provjeriti što se tiče prigovora pretovara.

142 Kao prvo, što se tiče povrede članka 18. stavka 3. temeljne uredbe, u točki 125. ove presude već je navedeno da njegova primjena znači ispunjavanje četiriju odgovarajućih kumulativnih uvjeta, osobito činjenice da mogući nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza i da se podneseni podaci mogu provjeriti. Međutim, u ovom slučaju u okviru prvog tužbenog razloga već je utvrđeno da su podaci koje je dostavio tužitelj bili nepotpuni, proturječni i neprovjerljivi, što isključuje primjenu članka 18. stavka 3. temeljne uredbe, bez obzira na to koja se vrsta izbjegavanja mjera razmatra.

143 Prigovor koji se odnosi na povredu članka 18. stavka 3. temeljne uredbe stoga treba odbiti kao neutemeljen.

144 Kao drugo, treba podsjetiti da, na temelju načela proporcionalnosti, zakonitost propisa Unije ovisi o uvjetu da su sredstva kojima se provode prikladna za ostvarivanje legitimnog cilja koji se odnosnim propisima želi postići i da ne prelaze ono što je nužno za postizanje toga cilja, s time da, ako postoji izbor između više prikladnih mjera, treba izabrati u načelu manje ograničavajuću (presuda od 5. lipnja 1996., NMB France i dr./Komisija, T-162/94, Zb., EU:T:1996:71, t. 69.).

145 U ovom slučaju tužitelj u biti smatra da je bilo neproporcionalno u cijelosti odbaciti dostavljene podatke, bez ocjene može li se nekima od tih podataka koristiti u vezi s prigovorom pretovara.

146 U tom pogledu, dovoljno je podsjetiti da tužitelj nije uspio podnijeti podatke kojima bi dokazao da je stvarno indonezijski izvoznik ili da odgovara uvjetima propisanima člankom 13. stavkom 2. temeljne uredbe. Vijeće je, dakle, odbacilo navedene podatke bez povrede načela proporcionalnosti.

147 U tim uvjetima, četvrti dio drugog tužbenog razloga treba odbiti kao neosnovan.

148 Stoga drugi tužbeni razlog treba u cijelosti odbiti.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 13. stavka 1. temeljne uredbe i načela jednakog postupanja

149 Kao prvo, tužitelj ističe da je Vijeće počinilo pogrešku koja se tiče činjenica i pogrešku u ocjeni koristeći se podacima o cijenama iz Eurostatove baze podataka Comext. Prema tužitelju, tijekom svih stadija ispitivanja propisa o antidampingu koji se odnose na bicikle i dijelove za bicikle podrijetlom iz Kine prepoznato je da podaci iz Eurostatove baze Comext nisu bili pouzdani te nisu omogućavali provođenje odlučujućih usporedbi.

150 Kao drugo, Vijeće je povrijedilo članak 13. stavak 1. temeljne uredbe i načelo jednakog postupanja isključujući tužiteljeve podatke o izvoznoj cijeni, čija je pouzdanost potvrđena u uvodnoj izjavi 31. pobijane uredbe. Prema tužitelju, činjenica da su uzeti u obzir podaci društava koja su surađivala narušila je brojke koje se odnose na postojanje dampinga.

151 Vijeće osporava tužiteljeve argumente.

152 U tom pogledu treba podsjetiti da iz članka 13. stavka 1. temeljne uredbe proizlazi da postojanje izbjegavanja mjera pretpostavlja da postoje dokazi o dampingu u odnosu na uobičajene vrijednosti koje su uspostavljene tijekom početnog ispitnog postupka.

153 Osim toga, iz temeljne uredbe proizlazi da institucije Unije moraju odabrati najprikladniju metodu za izračunavanje dampinga i da taj odabir pretpostavlja ocjenu složenih ekonomskih situacija (vidjeti u tom smislu presudu od 10. ožujka 1992., Minolta Camera/Vijeće, C-178/87, Zb., EU:C:1992:112, t. 41.).

154 U ovom slučaju, kao prvo, treba podsjetiti da je već utvrđeno da tužitelj nije surađivao, u smislu članka 18. temeljne uredbe, s obzirom na to da su podaci koje je podnio bili nepouzdani i neprovjerljivi.

155 Doduše, iz uvodne izjave 31. pobijane uredbe proizlazi da je, što se tiče vrijednosti izvozne prodaje, usporedba brojki zaista bila točna. Međutim, kao što je to Vijeće istaknulo, a tužitelj ne osporava, samo se skupna vrijednost cjelokupnog izvoza mogla usporediti s računovodstvenim knjigama i provjeriti. Osim toga, dostavljeni podaci bili su nepotpuni, s obzirom na to da tužitelj ni u jednom trenutku nije dostavio potrebne podatke (vidjeti u tom pogledu točke 85. i 114. ove presude).

156 U tim uvjetima, s obzirom na to da nije raspolagalo pouzdanim podacima što se tiče tužitelja i da ga to društvo nije upoznalo s tim podacima, Vijeće se moglo opravdano osloniti na raspoložive podatke.

157 Kao drugo, tužitelj dovodi u pitanje korištenje podacima iz Eurostatove baze podataka Comext kao raspoloživim podacima u smislu članka 18. stavka 1. temeljne uredbe. Tužitelj upućuje na Uredbu br. 1095/2005, Provedbenu uredbu br. 990/2011 i Uredbu br. 502/2013, u kojima je pouzdanost tih podataka bila dovedena u pitanje.

158 U tom pogledu, ponajprije treba istaknuti da se tri uredbe koje je tužitelj naveo ne odnose na postupke za sprečavanje izbjegavanja mjera. Te uredbe odnose se na uvođenje antidampinške pristojbe, reviziju nakon isteka mjere odnosno na privremenu reviziju.

159 Kao drugo, treba istaknuti da je izvozna cijena za proizvođače koji nisu surađivali u tim trima uredbama bila izračunata na različite načine. U Uredbi br. 1095/2005 korišteni su podaci društava koja su surađivala jer podaci iz Eurostatove baze Comext nisu smatrani dovoljno preciznima za slučaj potpune revizije nalaza koji se odnose na damping i na štetu. Naprotiv, u Provedbenoj uredbi br. 990/2011 podaci iz Eurostatove baze Comext stvarno su korišteni jer je samo jedno poduzeće surađivalo. U Uredbi br. 502/2013 podaci iz Eurostatove baze Comext korišteni su samo u određenoj mjeri i ti podaci opet nisu bili ocijenjeni dovoljno preciznima za specifičan slučaj privremene revizije.

160 Protivno onomu što tvrdi tužitelj, podaci iz Eurostatove baze podataka Comext ne smatraju se stoga manjkavima u trima navedenim uredbama. Osim toga, treba istaknuti da je damping izračunavan na različite načine prema cilju ispitnog postupka i okolnostima slučaja.

161 Kao treće, te se uredbe odnose na Kinu i Vijetnam, a ne na Indoneziju. Tužitelj nije podnio nijedan dokaz kojim bi dokazao da su ti nalazi jednako relevantni u odnosu na Indoneziju.

162 U tim uvjetima, tužiteljeve argumente koji se odnose na pouzdanost podataka iz Eurostatove baze Comext treba odbiti kao neutemeljene.

163 Kao treće, što se tiče argumenata koji se odnose na povredu načela jednakog postupanja, tužitelj smatra da, ako su brojke kojima se koristilo Vijeće, to jest, prema njemu, brojke izvoznika koji su surađivali, zapravo predstavljale dokaz dampinga, Komisija je morala pokrenuti antidampinški ispitni postupak u odnosu na druge indonezijske proizvođače, umjesto odabiranja tužitelja kao neuvjerljivo jedinog uzroka teškoća industrije Unije.

164 U tom pogledu, kao prvo treba podsjetiti da su institucije Unije utvrdile postojanje dokaza o dampingu u vezi s uobičajenim vrijednostima utvrđenima tijekom prijašnjeg antidampinškog ispitnog postupka, a ne u vezi s uobičajenim vrijednostima prodaje tih izvoznika na njihovu nacionalnom tržištu. Nalazi izloženi u pobijanoj uredbi stoga nisu pružili nikakvu naznaku što se tiče potrebe za pokretanjem samostalnog antidampinškog ispitnog postupka koji bi se odnosio na indonezijske proizvođače. Osim toga, treba također istaknuti da su proizvođači koji su surađivali mogli dokazati da nisu sudjelovali u izbjegavanju mjera, za razliku od tužitelja.

165 Kao drugo, Vijeće je u odgovoru na pisano pitanje Općeg suda pojasnilo da su obujam i vrijednost izvoza proizvođača koji su surađivali bili izuzeti iz skupnih podataka koji se odnose na sve indonezijske izvoznike raspoložive u Eurostatovoj bazi podataka Comext. Slijedom toga, protivno tužiteljevim tvrdnjama, Vijeće se nije koristilo podacima proizvođača koji su surađivali kako bi utvrdilo postoje li dokazi o dampingu.

166 U pogledu prethodno navedenog u točkama 152. do 165. ove presude, treba zaključiti da tužitelj nije uspio dokazati postojanje pogreške koja se tiče prava i pogreške u ocjeni Vijeća kao ni povredu načela jednakog postupanja kad je riječ o postojanju dokaza o dampingu.

167 Stoga treći tužbeni razlog treba u cijelosti odbiti kao neosnovan.

168 Uzimajući u obzir sve navedeno, osobito u točki 106. ove presude, treba poništiti članak 1. stavke 1. i 3. pobijane uredbe, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

Troškovi

169 Sukladno odredbama članka 87. stavka 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove, ako je takav zahtjev postavljen. Budući da Vijeće nije uspjelo u postupku, istom valja naložiti snošenje troškova sukladno tužiteljevu zahtjevu.

170 Komisija i Maxcom snose vlastite troškove, sukladno odredbama članka 87. stavka 4. prvog i trećeg podstavka Poslovnika.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (sedmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se članak 1. stavci 1. i 3. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 501/2013 od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju, u dijelu u kojem se odnosi na Chin Haur Indonesia PT.**

2. **Vijeće Europske unije snosit će troškove Chin Haura Indonesia kao i vlastite troškove.**

3. **Europska komisija i Maxcom Ltd snosit će vlastite troškove.**

Van der Woude Wiszniewska-Białecka Ulloa Rubio

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 19. ožujka 2015.

Potpisi

Sadržaj

Okolnosti spora . . . 2

Početni glavni antidampinški i antisubvencijski postupci . . . 2

Postupak koji se odnosi na izbjegavanje mjera . . . 3

Pobijana uredba . . . 4

Postupak i zahtjevi stranaka . . . 5

Pravo . . . 6

Dopuštenost . . . 6

Meritum . . . 6

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 13. stavka 1. i članka 18. stavka 1. temeljne uredbe . . . 7

– Promjena strukture trgovine . . . 7

– Provedba pretovara . . . 9

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredama članka 18. temeljne uredbe, načela proporcionalnosti i obveze obrazlaganja . . . 13

– Nalaz nesuradnje . . . 13

– Učinci tužiteljeve suradnje . . . 15

– Obrazloženje . . . 16

– Uzimanje u obzir dodatnih podataka koje je dostavio tužitelj . . . 17

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 13. stavka 1. temeljne uredbe i načela jednakog postupanja . . . 18

Troškovi . . . 20